Таким чином, удосконалення чинних і впровадження нових перспективних напрямів модернізації оподаткування нефінансового сектору економіки на всіх рівнях економічної системи дасть змогу сформувати збалансовану, системну, послідовну, адекватну сучасним вимогам державну політику, яка сприятиме підвищенню конкурентоспроможності та добробуту населення регіонів і країни в цілому.

4.3. Концепти нарощування і реалізації податкового потенціалу фінансових корпорацій

В умовах кризових явищ в економіці, коли особливих втрат зазнав не лише реальний сектор економіки, а й фінансовий, це знайшло прояв, зокрема, у тому, що ряд фінансових установ не отримують прибутків. Отже, питання збільшення їх податкового потенціалу набуває усе більшої актуальності. Оптимізація умов оподаткування та пристосування до них інституційних одиниць фінансового сектору – основа збільшення податкового потенціалу. Відсутність стандартизованих підходів та концептуальних положень визначення податкового потенціалу учасників фінансового ринку у цілому створюють необхідність наукового пошуку в цьому напрямі.

1. Оцінка податкового потенціалу тієї чи іншої сфери економіки може проводитись на основі ресурсного або ж дохідного підходів. В основі ресурсного підходу до трактування поняття податкового потенціалу лежить теза про те, що податковий потенціал – будь-які кошти, які можуть бути використані державою як основа для формування податкової бази. Саме такий підхід використовуємо для оцінки податкового потенціалу фінансового ринку України. За дохідного підходу взаємозв'язок податкових ресурсів і податкових доходів відповідає взаємозв'язку показників запасу і потоку. Має право на існування і третій підхід, що має назву «результативний підхід». Його сутність полягає у тому, що податковий потенціал визначається як максимально можливі податкові ресурси суспільства для задоволення соціальних потреб населення, сформованих при мінімально допустимих розмірах вилучення частини доходів у господарюючих суб'єктів і фізичних осіб. Тобто існує можливість комплексного підходу до оцінки податкового потенціалу, що здатне забезпечити об'єктивність такої оцінки.

2. Податковий потенціал ринку банківських послуг України є складовим елементом податкового потенціалу фінансового ринку та являє собою фінансові ресурси, що формуються в межах ринку банківських послуг певної країни в умовах певної податкової системи та складаються з внутрішніх економічних джерел за фінансовий рік і можуть бути мобілізовані відповідними органами влади. З цієї позиції інтерес становить дослідження обсягів сплачених податків банками України та доходи банків, які підлягають оподаткуванню.

Обсяги та порядок формування банківських резервів впливають на формування прибутку, що підлягає оподаткуванню. За допомогою формування резервів за активними операціями банків забезпечується безпечний рівень ліквідності банківської системи. Але при цьому зарезервовані активи перетворюються на витрати банку і зменшують оподатковуваний прибуток. Припустивши, що зарезервовані активи банків могли б забезпечити отримання прибутку за рівнем рентабельності, який припадає на цей період і є середнім, можна підрахувати втрати податкового потенціалу ринку банківських послуг щодо сплати податку на прибуток.

3. На ринку цінних паперів здійснюються операції купівлі-продажу цінних паперів, емітованих організаціями, фінансовими інститутами та державою та мобілізація й перерозподіл коштів для фінансового забезпечення діяльності нефінансових секторів економіки. Такі процеси є основою структурних зрушень в економіці, здатних вивести Україну на конкурентні позиції у світовому господарстві. В умовах постійного дефіциту державного бюджету особливу зацікавленість викликає оцінка можливостей ринку цінних паперів для забезпечення надходжень бюджету, тобто визначення його податкового потенціалу. При цьому важливою методологічною посилкою для реалізації можливостей ринку цінних паперів є врахування його зв'язку з іншими секторами економіки, а відтак його податковий потенціал безпосередньо пов'язаний із формуванням податкових потенціалів інших секторів економіки. Проте очевидно, що найважливіші можливості механізму формування і реалізації податкового потенціалу ринку цінних паперів пов'язані саме з його власними характеристиками.

Податковий потенціал ринку цінних паперів – це можлива сума мобілізованих податкових платежів до бюджету за рахунок зростання

обсягів операцій з цінними паперами та розширення податкової бази в нефінансових секторах економіки за рахунок участі ринку цінних паперів у процесах алокації фінансових ресурсів. На основі такого розуміння сукупний податковий потенціал ринку цінних паперів будуть формувати податок на прибуток та податок на доходи фізичних осіб. Щодо ПДВ, який не сплачується при здійсненні операцій з купівлі-продажу цінних паперів, проте збільшення бюджетних надходжень від цього податку є також результатом впливу ринку цінних паперів на формування фінансового забезпечення розвитку нефінансового сектору економіки. Отже, податковим потенціалом ринку цінних паперів можна вважати суму податкового потенціалу операцій з цінними паперами та податкового потенціалу нефінансового сектору економіки.

У частині адаптації зарубіжного досвіду найбільш дискусійним є запровадження спеціального податку на операції з цінними паперами. Більшість фахівців вважають, що ефективне функціонування такого податку передбачає запровадження перехресного оподаткування операцій з цінними паперами на різних ринках. Для України запровадження такого оподаткування є доцільним з точки зору регулювання операцій купівлі-продажу цінних паперів та сприяння їх концентрації на організованих фондових біржах. Крім того, запровадження такого податку сприятиме зменшенню обсягів спекулятивних операцій та збільшенню інвестиційних. Результати аналізу засвідчили, що запровадження податку на операції з цінними паперами до окремих операцій дасть змогу забезпечити консолідацію ринку цінних паперів, зменшити обсяги спекулятивних операцій та операцій, які здійснюються з метою мінімізації податків, що сприятиме підвищенню ефективності механізму реалізації податкового потенціалу ринку цінних паперів.

3. У контексті регулювання потоків секторів фінансових та нефінансових корпорацій та формування податкового потенціалу важливим є податкове регулювання в інвестиційній сфері, зокрема в системі спільного інвестування.

Сучасна державна політика щодо оподаткування та регулювання системи спільного інвестування має забезпечити розвиток як національних інвесторів (зокрема домогосподарств), так і іноземних інвесторів через вкладання коштів в інвестиційні фонди. З метою

удосконалення податкового стимулювання розвитку системи спільного інвестування необхідно реалізувати заходи, що пов'язані з:

– усуненням розбіжностей у тлумаченні терміна «інститут спільного інвестування» згідно з Податковим кодексом (ст. 14.1.86) та Законом України «Про інститути спільного інвестування»;

– уточненням визначення об'єкта оподаткування для застосування ставки 5 % щодо доходів, які сплачує компанія з управління активами і що нараховані на розміщені активи відповідно до п. 167.2 ст. 167 Податкового кодексу;

– віднесенням до складу витрат інвесторів повної суми коштів, що внесені в обмін на акції, під час первинного розміщення акцій за ринковими цінами, а також розміщення акцій додаткових випусків;

– включенням до складу емісійного доходу отриманих емітентом сум перевищення надходжень від повторного розміщення акцій власного випуску над ціною їх зворотного викупу як такого, що належить до складу операцій із власним капіталом. Відповідно до Податкового кодексу «емісійний дохід – це сума перевищення надходжень, отриманих емітентом від емісії (випуску) власних акцій (інших корпоративних прав) та інвестиційних сертифікатів над номінальною вартістю таких акцій (інших корпоративних прав) та інвестиційних сертифікатів (під час їх первинного розміщення), або над ціною зворотного викупу під час наступних розміщень інвестиційних сертифікатів та акцій інвестиційних фондів»[305];

– виключенням у норми Податкового кодексу поняття і порядку визначення об'єкта оподаткування, що не відповідає порядку здійснення діяльності ІСІ, встановленому Законом України «Про інститути спільного інвестування», що має привести до правильного трактування норм податкового законодавства. Зокрема, використання в податковому законодавстві поняття «дохід» для визначення доходів фізичної особи – інвестора ІСІ, які обкладаються за зниженою ставкою, аналогічною оподаткуванню доходів за банківськими депозитами, замінить поняттям «інвестиційний дохід, який виплачується КУА»;

---

[305] Податковий кодекс України: Кодекс Верховної Ради України від 2 груд. 2010 р. № 2755-V. Офіц. вісн. України. Т. 1. 2010. № 92. С. 9.

– встановленням єдиних підходів до оподаткування інвестиційних доходів громадян (за ставкою 5 %), що отримані за інвестиційними операціями купівлі-продажу цінних паперів ІСІ;

– уточненням видів професійної діяльності на фондовому ринку, що не є об'єктом оподаткування (види професійної діяльності на фондовому ринку, які підлягають ліцензуванню відповідно до законодавства);

– звільненням емітентів від сплати державного мита за реєстрацію проспектів емісії цінних паперів ІСІ, які здійснюють публічне розміщення цінних паперів;

– звільненням від оподаткування операцій інвестора з конвертації (обміну) цінних паперів ІСІ, що перебувають під управлінням однієї компанії з управління активами;

– внесенням змін до законів України, які регулюють порядок стягнення та розмір податкових платежів за результатами фінансової діяльності ІСІ.

З метою реалізації зазначених заходів необхідним є внесення змін та доповнень до Податкового кодексу та інших законів України.

4. Протягом останніх років фінансові послуги лізингу зростають у своїй кількості. Загалом це пояснюється тим, що лізинг є досить дієвим і швидким інструментом оновлення основних засобів як малих, так і великих підприємств, а також лізинг є альтернативним способом збільшення інвестування в підприємство на противагу банківському кредитуванню. Саме тому виникає проблема для підприємців, як і за якими ставками оподатковуються угоди лізингу, що є предметом оподаткування, а що взагалі не підпадає під об'єкт лізингових угод.

Можна виділити такі податкові переваги лізингу, що можуть привести до активізації капітального інвестування:

– авансові платежі за лізингом не обкладаються ПДВ, обкладається лише кінцева вартість майна чи товару;

– амортизаційні відрахування від балансової вартості предмета лізингу зменшують базу оподаткування;

– у момент передачі об'єкта лізингу лізингоодержувачу виникає податковий кредит із ПДВ на всю суму лізингу;

– 100 % комісії лізингодавця відносять на валові витрати;

– 50 % палива відносять на валові витрати.

Проте існують і деякі недоліки, які загалом стосуються законодавства України, серед них можна виокремити розбіжності у визначенні понять та трактування видів лізингу між різними законодавчими актами. Усунення цих недоліків у законодавстві зробить лізинг ще більш вигідним для українських підприємств, адже матеріально-технічна база має властивість зношуватися, а валовий внутрішній продукт потрібно збільшувати.

За умов зниження обсягів фінансування капітальних вкладень в оновлення матеріальної бази підприємство України лізинг як ніколи потребує підтримки з боку держави, навіть із застосуванням податкових пільг, податкових канікул, зважаючи на раціональність цього методу фінансування у світовому масштабі.

5. Одним із основних важелів впливу на діяльність страхових компаній є система оподаткування, яка, крім своєї звичайної фіскальної функції, також має спрямовувати їхню діяльність на задоволення суспільних потреб. Поряд з тим формування ефективної системи оподаткування страхових компаній в Україні є досить складним завданням, що пояснюється особливою значущістю страхового ринку для сучасної економіки, а також специфікою господарської діяльності страховиків.

Варто зауважити, що розвиток страхового ринку значною мірою залежить від зростання прибутковості страхових компаній і, як наслідок, це повинно призвести до збільшення обсягу податкових надходжень з податку на прибуток від страхових компаній до бюджету. Проведена оцінка податкових надходжень від страхових компаній показала, що діюча система оподаткування є малоефективною, оскільки страхові компанії приховують свої справжні прибутки, чим ухиляються від їхньої сплати.

Система оподаткування страхових компаній насамперед повинна виконувати не тільки фіскальну функцію, а й стимулюючу – перерозподіляти кошти з фінансового в реальний сектор економіки. Діюча на сьогодні система оподаткування страхових компаній має ряд недоліків. Страховий бізнес у зв'язку з необхідністю сплати і податку на дохід, і податку на прибуток, у відносному вираженні сплачує значно більшу суму податкових платежів, аніж суб'єкти господарювання, які сплачують лише податок на прибуток. Податок на дохід необхідно сплачувати незалежно від того, чи є страхова компанія прибутковою чи

збитковою, що у випадку збиткової діяльності страховика призведе до ще більшого погіршення його фінансового стану, або навіть до банкрутства.

Недоліки податкового законодавства можуть призвести до погіршення фінансового стану страхових компаній і негативно вплинути на розвиток вітчизняного страхового ринку. У зв'язку з цим виникає необхідність формування оптимальної системи оподаткування страхових компаній в Україні.

6. Останніми роками на особливу увагу заслуговують такі учасники фінансового ринку, як недержавні пенсійні фонди (далі – НПФ), що виступають у ролі інституційних інвесторів, оскільки акумулюють грошові кошти юридичних і фізичних осіб у вигляді пенсійних внесків і зобов'язуються їх збільшити шляхом інвестування в різноманітні фінансові інструменти, які функціонують на ринку. Проте діяльність недержавних пенсійних фондів, їх вплив на економічні процеси не можна оцінити однозначно. Періодичні кризи, що охоплюють окремі національні ринки і світову економіку в цілому, як правило, проявляються як диспропорції у розвитку фінансової системи та невіддільні від недоліків у діяльності недержавних пенсійних фондів. Зокрема, остання глобальна економічна криза вкотре засвідчила існування реальних загроз для економіки у випадку недостатньої ефективності діяльності недержавних пенсійних фондів та їх регулювання.

Практичний досвід засвідчує, що надмірна зарегульованість НПФ призводить лише до негативних наслідків, а саме: зниження рівня довіри громадян до фондів; короткострокового планування діяльності фондів; зменшення рівня дохідності фондів та ін. Однак, як відомо, основними цілями фінансового регулювання діяльності НПФ є захист фінансових інтересів учасників недержавного пенсійного забезпечення, зниження системних ризиків, забезпечення ефективної та прозорої діяльності фондів. Тому втручання держави в сферу діяльності НПФ повинно бути своєчасним, доречним та обмеженим.

7. Зважаючи на роль і місце недержавного пенсійного забезпечення в системі соціального захисту та його значення у вирішенні соціально-економічних проблем держави, в багатьох країнах, зокрема ЄС, вводиться система стимулювання його розвитку, однією з

найважливіших складових якої є виважена і збалансована система оподаткування.

У більшості країн-членів ЄС оподаткування за пенсійними контрактами, укладеними з пенсійними фондами-нерезидентами, є менш сприятливим, ніж у випадку з місцевими установами. Як правило, немає взаємного визнання, тому за пенсійним контрактом, укладеним в одній країні, навряд чи можна використати податкові пільги в іншій. Відповідно, особи, зацікавлені у додаткових пенсійних продуктах, змушені звертатися лише до національних операторів, а установи недержавного пенсійного забезпечення змушені мати повноцінні представництва в кожній країні.

Для вирішення цих та інших проблем, пов'язаних з оподаткуванням НПФ, пропонуються два основні шляхи. Перший – полягає у прийнятті стандартних правил, які мають бути втілені у двосторонніх угодах країн-членів ЄС. Перевагою такого підходу є те, що двосторонні домовленості можна пристосувати до індивідуальних пенсійних та податкових систем двох країн. З іншого боку, процес переговорів та укладення угод є складним і тривалим та не гарантуватиме повного вирішення всіх проблем. Інший запропонований підхід полягає у створенні єдиних законодавчих правил (у вигляді багатосторонньої угоди або спеціальної директиви), які мають забезпечити взаємне визнання пенсійних схем, встановити правила розподілу податкових повноважень для уникнення подвійного оподаткування, забезпечити адекватний рівень оподаткування тощо.

Найбільше труднощів виникає у випадку, коли особа мігрує з країни-члена, де діє режим ЗЗО (звільнення – звільнення – оподаткування), до країни із режимом ОЗЗ (оподаткування – звільнення – звільнення). У результаті виникає ситуація або подвійного оподаткування, або неоподаткування взагалі[306]. Тому існує необхідність у більш ефективному оподаткуванні пенсій як для захисту національних податкових надходжень, так і для спрощення податкового адміністрування і поліпшення його дотримання. Тобто пропонований

[306] Котляр Д. Недержавне пенсійне забезпечення в ЄС: корисний досвід та можливі висновки для України. URL: http://www.parlament.org.ua/index.php?action=/magazine&id=9&ar_id=135&iar_id=126&as=2

підхід – це спроба почати обговорення майбутньої політики всередині ЄС і за його межами.

За відсутності єдиних законодавчих правил пенсійного оподаткування втрачають як його учасники, так і країни-проживання, і країни-походження. Щодо України, то часті зміни податкового законодавства, непоінформованість заробітчан про подвійне оподаткування, неподача вчасно декларацій до податкових інспекцій може призвести до непередбачених наслідків щодо їхніх не тільки заощаджень, а й майбутніх пенсійних виплат і дотацій.

УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

СЕРІЯ «ПОДАТКОВА ТА МИТНА СПРАВА В УКРАЇНІ»

Серію «Митна справа в Україні» засновано у 2001 р.
Її продовженням є серія «Податкова та митна справа в Україні»,
яку започатковано у 2015 р.

ПОДАТКОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ФІНАНСОВИХ ТА НЕФІНАНСОВИХ КОРПОРАЦІЙ УКРАЇНИ

Монографія

За науковою редакцією
доктора економічних наук, професора С. В. Онишко

Ірпінь
2021

УДК 336.226.12:334.72(477)
ББК 65.9(4Укр)261.411.1
П44

Рекомендовано до друку Вченою радою
Університету державної фіскальної служби України
(протокол № 5 від 27 травня 2021 року)

Рецензенти:

Н. М. Давиденко, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри фінансів Національного університету біоресурсів і природокористування України;

М. О. Кужелєв, доктор економічних наук, професор, директор Навчально-наукового інституту фінансів, банківської справи Університету ДФС України;

Т. В. Паєнтко, доктор економічних наук, професор, провідний науковий співробітник ВПБ ЛЕД Київського науково-дослідного інституту судових експертиз.

Авторський колектив:

д.е.н., проф. С. В. Онишко (вступ, пп. 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 4.1), д.е.н., доцент Л. Б. Долінський (пп. 3.3), д.е.н., проф. Ю. М. Коваленко (пп. 1.2, 4.3), д.е.н., доцент О. А. Лактіонова (пп. 2.5), д.е.н., доцент В. В. Мартиненко (пп. 2.1), д.е.н., проф. І. І. Чуницька (пп. 4.2), к.е.н., доцент Л. М. Богріновцева (пп. 3.4, 4.3), к.пед.н., доцент А. А. Болдова (пп. 1.1), к.е.н. Н. М. Борейко (пп. 2.6), к.е.н., доцент Ю. Ю. Вергелюк (пп. 3.1, 4.3), к.е.н. А. А. Гуменний (пп. 3.2), к.е.н., доцент О. В. Ключка (пп. 1.5), к.е.н. Н. С. Козій (пп. 1.5), к.е.н. Н. В. Новицька (пп. 2.2, 2.3, 2.4, 4.2), к.е.н. В. А. Новицький (пп. 1.4, 4.1), к.ю.н., доцент О. В. Онишко (пп. 1.6, 2.6), к.е.н., доцент М. Б. Ріппа (пп. 3.5), к.е.н. І. І. Хлєбнікова (пп. 2.2, 2.3, 2.4, 4.2), к.е.н. Я. Р. Шимко (пп. 3.5), старший викладач Т. Г. Венгуренко (пп. 3.4), старший викладач М. О. Лепеха (пп. 2.3), старший викладач В. В. Федина (пп. 3.6), здобувач В. В. Макаренко (пп. 2.4), провідний фахівець С. В. Мовчун (пп. 3.6).

П44 Податковий потенціал фінансових та нефінансових корпорацій України : [монографія] / С. В. Онишко, Ю. М. Коваленко, І. І. Чуницька та ін.; за науковою ред. д.е.н., професора С. В. Онишко. – Ірпінь : Університет ДФС України, 2021. – 282 с. – (Серія «Податкова та митна справа в Україні», т. 175).
ISBN 978-966-337-647-9

У монографії досліджується багатопланова проблематика нарощування і реалізації податкового потенціалу у межах взаємодії фінансових і нефінансових корпорацій. Зроблена спроба дослідити трансформаційні зміни в системі податкових відносин під впливом розвитку нової формації сталого розвитку як підґрунтя для практичних рекомендацій щодо нарощування та реалізації податкового потенціалу. У цьому контексті окреслено сутнісні характеристики реального та фінансового секторів економіки, природи і значення їх взаємозв'язку для формування фіскального простору країни. Розкрито окремі напрями модернізації податкового інструментарію у контексті забезпечення розвитку нефінансових корпорацій. Досліджено можливості імплементації засад податкового регулювання в сучасну парадигму діяльності фінансових корпорацій. Значну увагу приділено обґрунтуванню моделі нарощування та реалізації податкового потенціалу фінансових і нефінансових корпорацій е частині теоретичної концептуалізації та алгоритму системного моделювання зазначених процесів.

Для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів, а також кола читачів, які цікавляться проблемами розвитку податкових відносин.

УДК 336.226.12:334.72(477)
ББК 65.9(4Укр)261.411.1

© Онишко С. В., Коваленко Ю. М.,
Чуницька І. І. та ін., 2021
© Університет державної фіскальної
служби України, 2021

ISBN 978-966-337-647-9

ЗМІСТ

ВСТУП 5

РОЗДІЛ 1. СИСТЕМНО-КОНЦЕПТУАЛЬНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ПОДАТКОВИХ ВІДНОСИН У КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТА ВЗАЄМОДІЇ СЕКТОРІВ ФІНАНСОВИХ І НЕФІНАНСОВИХ КОРПОРАЦІЙ 8

1.1. Концепція сталого розвитку в сучасній податковій парадигмі 8

1.2. Сутнісні характеристики реального та фінансового секторів економіки 15

1.3. Фіскальний простір країни як основа і результат взаємодії фінансового і нефінансового секторів економіки 34

1.4. Наукові засади та інструментарій формування податкового потенціалу фінансових і нефінансових корпорацій 42

1.5. Теоретичні підходи щодо визначення впливу податкових ризиків на податковий потенціал фінансового та нефінансового секторів 59

1.6. Роль відповідальності в діяльності фінансових та нефінансових корпорацій для нарощування потенціалу їх розвитку 78

РОЗДІЛ 2. МОДЕРНІЗАЦІЯ ПОДАТКОВОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ У КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ НЕФІНАНСОВИХ КОРПОРАЦІЙ 87

2.1. Загальна оцінка стану фіскального навантаження на економіку України 87

2.2. Регулятивний потенціал екологічного оподаткування карбоно-інтенсивних підприємств в умовах переходу до кліматично-нейтральної економіки 105

2.3. Синергетичний ефект податкових та цінових інструментів обмеження викидів двоокису вуглецю енергоємними видами діяльності 108

2.4. Реалізація фіскального потенціалу акцизного оподаткування 111

2.5. Аналітичне та інструментальне забезпечення
збільшення податкового потенціалу малого і середнього
бізнесу для економічного розвитку 126
2.6. Перспективи розвитку та оподаткування
електронної комерції як сучасного джерела нарощування
податкового потенціалу держави 148

**РОЗДІЛ 3. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ЗАСАД
ПОДАТКОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ У СУЧАСНУ ПАРАДИГМУ
ДІЯЛЬНОСТІ ФІНАНСОВИХ КОРПОРАЦІЙ** 166
3.1. Податковий потенціал ринку банківських послуг України 166
3.2. Механізм реалізації податкового потенціалу
ринку цінних паперів 181
3.3. Активізація кредитно-інвестиційної діяльності
банківських установ як передумова підвищення податкового
потенціалу фінансових і нефінансових корпорацій України 188
3.4. Реалізація податкового потенціалу
страхових компаній в Україні 201
3.5. Роль оподаткування у регулюванні діяльності
недержавних пенсійних фондів 206
3.6. Світовий досвід оподаткування у системі
накопичувального пенсійного забезпечення 228

**РОЗДІЛ 4. ОБҐРУНТУВАННЯ МОДЕЛІ
НАРОЩУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ
ПОДАТКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ФІНАНСОВИХ
І НЕФІНАНСОВИХ КОРПОРАЦІЙ** 239
4.1. Теоретична концептуалізація та алгоритм системного
моделювання процесів нарощування та реалізації податкового
потенціалу фінансових і нефінансових корпорацій 239
4.2. Перспективні напрями модернізації оподаткування
нефінансового сектору економіки 250
4.3. Концепти нарощування і реалізації податкового
потенціалу фінансових корпорацій 254

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ 263